SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 64/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 50 C/36/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 50 C/36/2008.

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že podal žalobu *«... 04. 07. 2007 na Okresnom súde Bratislava I. Po zbytočných ťahaniciach bol spis postúpený Okresnému súdu Bratislava II sp. zn.: 5C/36/08.*

... Zákonná sudkyňa... však vyvíja OPAKOVANE TÚ ISTÚ SNAHU - KONANIE ZMARIŤ na základe protizákonného výpalnictva súdnych poplatkov vo výške 602.000.- Sk.

... V konaní ide o spáchaný trestný čin „NEPOSKYTNUTIA POMOCI PRI OHROZENÍ ŽIVOTA a sudkyňa sa ihrá, ihrá a ihrá, marí konanie a marí konanie, a je dôvod ju preskúmať psychiatrom, či je spôsobila na právne úkony! Ona má rada iba spory pre Mestský dopravný podnik o 1414.- Sk! Tak, ale nech potom ide kamsi inam!

... Zákonná sudkyňa... nedokázala zabezpečiť DÔKAZY, za dobu jedného roku a tak spôsobuje marenie a ničenie dokazovania, čím BRUTÁLNYM SPROSTÝM SPÔSOBOM porušuje základné ľudské práva garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru.

Zákonná sudkyňa... nedokázala ani len zabezpečiť spisy od polície, aby sme mohli zistiť čo polícia vykonala vo veci!

... Sťažnosti na zbytočné prieťahy v konaní nemajú odozvu!

TAKŽE OPÄŤ MUSÍM ZDÔRAZNIŤ, ŽE SÚDNICTVO JE SKRIMINALIZOVANÉ A ZMAFIANIZOVANE!».

Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd Bratislava II porušuje základné ľudské práva D. B., garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru o základných ľudských právach. Okresný súd Bratislava II porušuje aj povinnosť zhromaždil dôkazy k spoznaniu skutkového stavu!!!!!

II.B. Okresný súd Bratislava II je povinný konať bez ďalších prieťahov a bezodkladne získavať dôkazy a výsluchy svedkov.

II.C. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 500.000.- Sk v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu. Rovnako je povinný zaplatiť trovy zastupujúceho advokáta.“

2. Sťažovateľ žiadal tiež o ustanovenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom z dôvodov, že *„je plne invalidný, nositeľom ŤZP, nemá možnosť zárobku, nemá žiaden príjem. Má majetok, ktorý mu je na príťaž (byt v Ž.) a má byt v ohrození dražby pre platobnú neschopnosť.“*.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol nepravdivé fakty a urážlivé výroky „... *Odvolací súd nemusí neustále napravať chyby hlúpych na prvostupňovom súde“*, a o zákonnej sudkyni, ktorá vydala uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov sťažovateľa, sa vyjadril, že *„vyvíja opakovane tú istú snahu – konanie zmariť na základe protizákonného výpalníctva súdnych poplatkov... sa ihrá, ihrá a ihrá, marí konanie a marí*

konanie, a je dôvod ju preskúmať psychiatrom, či je spôsobila na právne úkony!“.

Predseda okresného súdu sťažovateľovu sťažnosť na prieťahy v konaní zhodnotil ako neoprávnenú, čo sťažovateľ skomentoval v sťažnosti podanej ústavnému súdu takto: „*Sťažnosti na zbytočné prieťahy v konaní nemajú odozvu! Takže opäť musím zdôrazniť, že súdnictvo je skriminalizované a zmafianizované.“*

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu sťažovateľa poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

V prípade hrubého, neslušného a urážlivého obsahu návrhu tento môže byť odmietnutý ústavným súdom pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho podaní prekročil hranicu normálnej kritiky a hrubo uráža okresný súd a konkrétnu sudkyňu, a to v rozpore s princípom zachovávania slušnosti a úcty k okresnému súdu a jeho sudcom.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu treba označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takého práva. Napokon súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ niekoľkými predchádzajúcimi rozhodnutiami ústavného súdu upozornený (napr. III. ÚS 65/08, I. ÚS 106/08, I. ÚS 129/08, II. ÚS 226/08, I. ÚS 313/08, I. ÚS 337/08), avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

2. Ústavný súd zo sťažnosti a z priložených listín zistil, že okresný súd konal priebežne a vykonával jednoduché úkony súvisiace s odstraňovaním nedostatkov žaloby sťažovateľa a zisťovaním jeho majetkových pomerov na rozhodnutie o oslobodení od platenia súdnych poplatkov.

V období od 4. júla 2007, keď bola podaná žaloba sťažovateľom na miestne neprislušnom Okresnom súde Bratislava I, až do postúpenia veci 14. februára 2008 na okresný súd ubehlo viac ako 8 mesiacov, avšak tento prieťah voči Okresnému súdu Bratislava I sťažovateľ nenamieta. Následne okresný súd 21. februára 2008 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní zaplatil súdny poplatok za podaný žalobný návrh, s upozornením, že v prípade nezaplatenia súdneho poplatku v určenej dobe konanie zastaví. Sťažovateľ nezaplatil súdny poplatok, ale podaním zo 6. marca 2008 požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Dňa 8. apríla 2008 bolo sťažovateľovi doručené z okresného súdu tlačivo „Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch", ktoré mal vyplnené, potvrdené a vlastnoručne podpísané doručiť okresnému súdu v lehote 10 dní. Okresný súd uznesením č. k. 50C/36/2008-43 z 12. mája 2008 nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Sťažovateľ podaním z 23. júna 2008 požiadal okresný súd o vydanie opravného uznesenia, ktoré bolo okresným súdom posúdené ako odvolanie, a preto 23. júla 2008 predložil spis s opravným prostriedkom Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd") na rozhodnutie. Krajský súd vrátil spis okresnému súdu bez rozhodnutia, lebo podanie sťažovateľa z 23. júna 2008 vyhodnotil ako žiadosť o opravu uznesenia, a teda nemá náležitosti odvolania, lebo nenamieta rozhodnutie súdu prvého stupňa. Okresný súd uznesením č. k. 50 C/36/2008-64 z 26. novembra 2008 vo veci samej konanie zastavil.

Na základe uvedeného a vzhľadom na doterajšiu dĺžku tohto konania (necelých 11 mesiacov od postúpenia spisu z Okresného súdu Bratislava I) ústavný súd sťažnosť v časti smerujúcej proti postupu okresného súdu v konaní sp. zn. 50 C/36/2008 odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Doterajší priebeh konania pred označeným súdom bol celkom bez prieťahov a nezakladá reálnu možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp.

podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Žaloba sťažovateľa navyše vykazovala nedostatky, ktoré musel okresný súd odstraňovať. Až pokračujúca nečinnosť okresného súdu by eventuálne mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo však ústavný súd v súčasnom období nemôže posúdiť.

Ústavný súd v súvislosti s namietanými prieťahmi v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 50 C/36/2008 opakovane poukazuje na skutočnosť, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03)].

3. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pretože jeho podanie nemalo primeranú slušnosť vo vyjadrovaní, ale aj z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti, lebo v konaní nedošlo k takej intenzite zásahu do práva sťažovateľa, ktorá by zodpovedala ústavnorelevantnému porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, a z toho dôvodu už bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa na rozhodnutie ústavného súdu.

4. Nad rámec veci ústavný súd dodáva, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu (31. decembra 2008) k sťažovateľom namietaným prieťahom už ani nemohlo dochádzať, keďže okresný súd rozhodol 26. novembra 2008 (proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľ podal odvolanie).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2009